PRIMA FERMĂ

1 şi 2 - HAMBARELE

Hambarele trebuie să fie bine aerisite, pentru păstrarea în condiţii bune a furajelor. De aceea nu sunt niciodată adânci, au o deschidere mare şi, uneori, un acoperiş (nr. 2). Înainte de a coborî la nr. 3, observaţi deasupra acoperişului nr. 2 şi în spatele acestuia jgheabul, un fel de coş scurt şi larg, care servea la turnarea strugurilor, care cădeau direct în teascul din cramă. Astfel, în momentul culesului, căruţele grele nu trebuiau să coboare în curte pe drumul prea abrupt.

3 - CRAMA

În interiorul teascului, în dreapta, se află gura jgheabului prin care ajung strugurii. Acest teasc funcţiona ca o pârghie. Sucul de struguri curgea direct într-un bazin numit cadă şi era luat apoi cu găleţile şi vărsat în butoaie pentru a fermenta. Provenind din altă pivniţă, presa de ulei de nuci dovedeşte o importantă activitate economică regională din timpurile trecute.

4 - GRAJDUL

Fiind situat în apropiere de fântână şi de adăpătoare, animalele puteau ieşi ca să bea, fără a traversa curtea. În această clădire se puteau adăposti trei vaci şi câteva capre. Este prezentată o colecţie de putineie.

5 - DORMITORUL

Vatra este situată în apropierea ferestrei, pentru a asigura curentul de aer necesar tirajului, ocupând un loc minim în cameră. Pe vreme rea, ţăranii puteau efectua mici lucrări în faţa focului, profitând totodată de lumina de la fereastră. În cele două olane de lângă vatră se păstrau fitilurile de cânepă impregnate cu răşină. Aceste lumânări erau ţinute cu un cleşte introdus în partea de jos a vetrei. Astfel, fumul produs prin arderea combustibilului nu pătrundea în cameră.

6 - SALA DE MESE

Este o clădire semiîngropată. Numai peretele din spate, cu vatra, este construit din piatră acoperită cu var.

Aici stătea la masă familia. Tot aici se puteau afla şi unul sau două paturi. Deasupra acestei camere se afla podul pentru grâne, întrucât era dificil să se păstreze cerealele într-o pivniţă, care era întotdeauna puţin umedă.

7 - CRAMA

Pivniţa cea mai mică servea vechilor proprietari la depozitarea butoaielor de vin. Această sală a fost, până în anii '70, locul de întâlnire pentru populaţia locală.

8 - CURTEA MICĂ

Această curte putea fi utilizată ca stână de oi. Turmele nu se puteau lăsa pe islaz în timpul nopţii, pentru că gardurile nu protejau suficient împotriva hoţilor şi a lupilor.

A DOUA FERMĂ

9 - CRAMA

Expoziţie cu procesul de fabricare a unui butoi şi cu lucrările din podgorie şi cele pentru producerea vinului. Pe coridor mai sunt încă vizibile amplasamentul teascului şi gura jgheabului.

10 - DEPENDINŢELE

Cuptorul servea în principal la uscarea cânepii şi a fructelor (prune, pere şi mere) şi la coacerea pâinii. Această cameră putea servi şi ca spălătorie.

11 - GRAJDUL MIC

Fermierii scoteau la suprafaţă bălegarul cu ajutorul unei tărgi, pentru că drumul era prea abrupt pentru o roabă.

12 - CAMERA DE SEARĂ

Oamenii puteau să se strângă în serile de iarnă pentru a sta de vorbă şi a lucra. La intrare era o uşă. Pe sol erau împrăştiate paie. Ţăranii erau îmbrăcaţi gros. Căldura corporală a celor treizeci de persoane care se puteau afla în cameră era suficientă pentru a menţine o temperatură de 13 - 14 °C, considerată confortabilă pe timpul iernii.

13 - STAULUL MIC
Era un mic adăpost pentru un catâr sau un măgar. De remarcat: ieslea şi cele două deschideri pentru ventilaţie.

14 - HABITAT DIN SECOLUL 19
În partea din faţă, sub acoperiş, se afla un pod pentru păstrarea cerealelor, iar în spate alcovuri pentru paturi, săpate în stâncă. Cuptorul era situat întotdeauna în partea de jos a unei vetre. Fumul ieşea prin uşa cuptorului şi se ridica direct pe coşul de fum, fără a se răspândi în cameră.

15 - SALA PUŢURILOR
Această sală reuneşte 3 categorii de puţuri. Puţurile de lumină alungă întunericul din spaţiile subterane şi le aerisesc. Puţurile cu două etaje permit extragerea apei de la suprafaţă şi de la nivelul inferior. Puţurile de extragere a rocii sunt astupate după săparea cavităţii.

16 - CAPELĂ SUBTERANĂ
Situată parţial sub biserică, această grotă a fost iniţial o carieră subterană. Deschiderea mare din vârf este un puţ de extracţie, care servea la ridicarea îngrăşământului geologic marin cu ajutorul unor scripeţi. Biserica satului a fost incendiată în timpul războaielor religioase (secolul al XVI-lea) şi se crede că în această perioadă cariera a fost transformată în capelă. Săpate în stâncă, se observă trei arcade gotice, o cruce şi nişe pentru statui. Chiar şi sala are un plan în formă de cruce. Găurile aliniate situate dedesubt sunt pentru schele.

Vă mulțumim pentru vizită, pe curând!

Musée du Village Troglodytique de Rochemenier
14 rue du musée, 49700 Louresse-Rochemenier – France
Tel: 33 / (0)241 59 18 15 / email: visite@troglodyte.fr
internet: www.troglodyte.fr / Facebook

Vă rugăm să nu aruncaţi pe drumurile publice. v25

MUSÉE TROGLODYTIQUE ROCHEMENIER VILLAGE-TROGLO

RO

Satul Rochemenier este format din aproximativ 250 săli subterane, repartizate în 40 ferme. Acestea au fost săpate pe rând, în funcţie de creşterea populaţiei şi de apariţia unor nevoi noi.

Se pare că locuinţa cea mai veche datează din secolul al XIII-lea. Apoi satul subteran s-a mărit treptat până în secolul al XIX-lea.

Roca este un îngrăşământ geologic marin. Un fel de nisip calcaros, care servea la ameliorarea solului, neutralizând aciditatea acestuia.

Aici vizitaţi o parte din sat: două ferme abandonate la începutul secolului al XX-lea şi deschise pentru vizitare în 1967. Obiectele, mobila, uneltele şi fotografiile prezintă viaţa ultimilor locuitori.

După ce treceţi de arcada din îngrăşământ geologic marin, intraţi în curtea primei ferme. Intrarea iniţială se află la dreapta, în partea de sus a curţii, unde există un portal mare. Din acest loc se observă cel mai bine aspectul exterior al fermei, care datează de la sfârşitul secolului al XVII-lea şi începutul secolului al XVIII-lea.

În satul Rochemenier totul este rezultatul muncii omului. La suprafaţă se află câmpia. Iniţial, ţăranii aveau aici o grădină. Ţăranii au săpat mai întâi curtea, ca un fel de carieră vastă sub cerul liber, apoi, în jurul acesteia, locuinţele subterane pentru oameni, pentru adăpostirea animalelor şi utilajelor, precum şi pentru diverse lucrări.

Obiectele expuse sunt fragile; ajutați-ne să le păstrăm cât mai mult timp. Respectați-le!